

Een tekst die te lang is voor één kolom wordt kolom voor kolom gezet. Elke kolom neemt zoveel regels als haar hoogte toelaat, tekent ze en geeft de rest door aan de kolom ernaast, die precies verdergaat waar de vorige stopte. De woorden worden

9 regels: de kolom is vol.
243 tekens, breedste regel 145 pt

één keer afgebroken, op de breedte van één kolom, dus elke kolom heeft dezelfde zetbreedte.

4 regels: een kolomeinde.
93 tekens, breedste regel 141 pt

Een kolomeinde in de tekst beëindigt de tweede kolom vroeger, en deze alinea opent de derde. Zo worden een krant, een rapport in twee kolommen of een smalle zetbreedte gezet.

7 regels: de tekst eindigt hier.
174 tekens, breedste regel 137 pt

Hier neemt een kolom hoogstens zeven regels en houdt ze minstens drie regels van een alinea aan elke kant van een breuk. Een kolom kan dus boven haar voet stoppen: bij haar

7 regels: haar limiet aan regels.
172 tekens, breedste regel 136 pt

limiet, of waar een breuk minder dan drie regels zou achterlaten. De regel onder elke kolom zegt waarom.

4 regels: regels vastgehouden.
106 tekens, breedste regel 139 pt
Er was plaats voor 7 regels.

Een -markering in de tekst tekent niets en neemt geen ruimte in; ze zegt in welke kolom en regel het volgende woord terecht kwam.

5 regels: de tekst eindigt hier.
129 tekens, breedste regel 144 pt

De markering: kolom 3, regel 1.